

Η διγλωσσία της Γερμανίας σε σχέση με το ευρώ

Ο μέλλον πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και νυν πρόεδρος της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Τράπεζας, ο κ. Axel Weber, σε πρόσφατη δήλωσή του διαφώνησε με την απόφαση της ΕΚΤ για την αγορά κυβερνητικών δανείων από χώρες της ΕΕ. Ο κ. Weber είναι ενάντια σε τέτοιου είδους ενέργειες, καθώς με αυτόν τον τρόπο η ΕΚΤ αυξάνει τη ρευστότητα της ευρωζώνης, έχοντας ως άμεσο και αναμενόμενο αποτέλεσμα την άνοδο του γενικού δείκτη τιμών, δηλαδή του πληθω-

Του
Δρα Παναγιώτη Θεοδοσίου*

ρισμού.

Δυστυχώς, τα κίνητρα πίσω από τη διαφωνία του κ. Weber έχουν παρεξηγηθεί από την πλειοψηφία των οικονομικών αναλυτών και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Οι περισσότεροι ερμηνεύουν τη μεγάλη δυσφορία της Γερμανίας προς ακόμη και σχετικά χαμηλά επίπεδα πληθωρισμού στην ευρωζώνη ως ένα ψυχολογικό κατάλοιπο του υπερπληθωρισμού που μάλιστα τη χώρα στο πρώτο μισό της δεκαετίας του 1920. Κατά την άποψή μου, αυτό το επεισόδιο του υπερπληθωρισμού δεν είναι ο λόγος για τη διαφωνία της Γερμανίας προς την όποια αύξηση ρευστότητας, αφού ο πληθωρισμός της ευρωζώνης είναι αρκετά χαμηλός. Ο βασικός λόγος διαφωνίας έχει να κάνει με το γεγονός ότι η Γερμανία είναι ο μεγαλύτερος εξαγωγέ-

ας και πιστωτής της ευρωζώνης. Σε αντίθεση, χώρες όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Ισπανία δανείζονται από γερμανικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς προκειμένου να αγοράσουν και στη συνέχεια να καταναλώσουν γερμανικά προϊόντα. Η παραπάνω διαδικασία καθιστά τη Γερμανία τον καθαρό δανειστή της υπόλοιπης Ευρώπης. Ως δανειστής λοιπόν η Γερμανία, σε αντίθεση με τις άλλες χώρες, επιθυμεί όσο το δυνατόν μικρότερο ή ακόμη και καθόλου πληθωρισμό, δεδομένου ότι η πιθανή αύξηση των τιμών μειώνει την πραγματική αξία των οφειλόμενων ποσών. Όμως, η σταθερότητα του ευρώ αυξάνει την πιθανότητα χρεοκοπίας των νοτίων χωρών της ευρωζώνης, γεγονός που ασφαλώς θα επιφέρει βαρύτερες οικονομικές απώλειες σε πολ-

λούς γερμανικούς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς. Ταυτόχρονα όμως αυτή η σταθερότητα του ευρώ δημιουργεί προβλήματα στην ανταγωνιστικότητα των γερμανικών προϊόντων, μειώνοντας τις εξαγωγές. Τα παραπάνω εξηγούν τη διγλωσσία της Γερμανίας σε σχέση με την υιοθετούμενη πολιτική του ευρώ, καθώς, ενώ αρχικά διατείνονταν ότι η Ελλάδα θα πρέπει να διευθετήσει μόνη της τα όποια οικονομικά προβλήματα αντιμετωπίζει, τελικά στήριξε τη διάσωσή της όπως και την πιθανή διάσωση άλλων ευρωπαϊκών χωρών, εγκρίνοντας τις αναγκαίες οικονομικές ενισχύσεις.

* Καθηγητής Χρηματοοικονομικών, κοσμήτορας της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας και μέλος της Διοικούσας Επιτροπής του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου (ΤΕΠΑΚ)